

KAVİS

Ayaklarına tapıyorsun. Kavisli tabanına.
Yere basarken hiçbir ağrı duymayacak kadar sağlam
ayakbileğine... Karaya her basışında
çektığı sızıyı belli edemez ki deniz kızları.
Yakamoz saçlı başını eğip hayretle bakıyor ayaklarına
senin gözlerinden. Bir o bir bu yöne
dönüyor tersinden söylenmiş sözcükler
çember çeviren kavislerle... Sedef gölgeli
ayaktırnaklar'nın kesimine tapıyorsun. Hafifçe genişleyip
baldırına yükselen ince yapılı bacaklarına...
Yer yer sarı tüylü beyaz bir kuşun kanadını andıran
ayakparmakları her an uçacakmışçasına heyecan veriyor sana.
Oysa uçmuyor. Dik ve düz basıyor yere. Nerdeyse kaskatı.
Ve hiç sendelemeden gidiyor... Kavis çizerek
sana doğru, uzaklaşırken kumsalda –
 Tapıyorsun ayaktopuğ'nu senden gizleyişine.

Aya Irini köyü/Kormacit, 2005

THE CURVE *

You cherish her feet. Its curved sole.
Its ankle so strong it won't hurt one bit
when stepping on the earth... After all, mermaids can't show
the pain they feel each time they step on land.
She tilts her head with her will-o'-the-wispy hair and looks with awe
at her feet from your eyes. This and that way
turn about the words spoken in reverse
in hula-hooping curves... You cherish
the trim of the nacre shadow of her toenails. Her slender legs
that broaden slightly and rise up to her calves...
Reminiscent here and there of the wing of a white bird with yellow feathers
her toes excite you as if they might fly off any moment now.
Yet they do not fly. She steps on the ground upright and straight. Almost rigid.
And she goes off without a falter... Drawing a curve
toward you, while growing distant on the sand –
 You cherish the way she hides her foot's-heel from you.

Mehmet Yashin

Agia Erinis village/Kormaditi, 2005

* Translated by Linda Stark

NİNEM GELİYOR YENİŞEHİR'DEN

Ninem geçiyor kahvenin önünden
potinleri yüksek ince ökçeli
tiki tak taka tiki.
Erkekler bakıp gülerken
Ninem diyor ki,
"Asıl gençliğimde görecektin beni!"
tiki tak taka tiki.
Benimse gördüğüm potinleri
biri kahve, öbürü bej rengi
tiki tak taka tiki.

Ninem hem unutkan, hem kibirli.

Yenişehir/Lefkoşa, 1986

MÉMÉ VIENT DE NEAPOLIS *

Mémé passe devant le café
ses bottines à hauts talons fins
tiki tak taka tiki.
Les hommes regardent en riant
Mémé dit
"Si tu m'avais vue toute jeune !"
tiki tak taka tiki.
Moi je regarde les bottines
l'une couleur café, l'autre beige
tiki tak taka tiki.

Mémé distraite, vaniteuse mémé.

Mehmet Yashin

Neapolis/ Nicosia, 1986

* Traduction Alain Mascarou